

disse Steder, som vistnok meget vel kunne bære den Afgift, der her affordres dem, og hvis Besiddere man maa erkjende nyde deres fulde Ret, naar Regjeringen indrømmer dem Selveiendom paa de Betingelser, som Lovforslaget fastsætter; men dette er, hvad den Deel af Colonistederne angaaer, som ligger paa den egentlige saakaldte Alhede, kun Tilfældet med meget faa af dem. Jeg troer at turde paastaae, at det ikke vil være Tilfældet for den største Deel af Alhedens Colonisteder, navnlig dem, der ligge i de samlede Colonibyer. Det er en Grundfeil, der er begaaet ved Coloniernes Anlæggelse, at den største Deel af dem blev lagt i samlede Byer, hvorved de bleve lagte paa et Sted, hvor det var vanskeligt for Beboerne at leve, idet de der kun med den største Besværlighed kunde erholde, hvad der dog, saavel for Menneſter som for Dyr, udfordres for at leve, nemlig Vand; og dernæst, at de ere lagte i samlede Byer, saaledes at de ligge borte fra de Jordstrækninger, hvis Dyrtkning de skulle befatte sig med. Derfor vil ikke blot en Udſtykning, men ogsaa en Udſlytning være nødvendig, naar en bedre Tilstand skal kunne opnaaes, end den nu for Tiden er. Det har været forudsat i Resolutionen af 1796, at Sigt maatte stee; men det er, hvad de samlede Colonibyer angaaer, kun ſteet i en meget ringe Grad. Idet jeg saaledes maa erkjende, at det var ønskeligt, om Regjeringen vilde indrømme Selveiendom og afløse det bestaaende blandede Fæsteeiendomsforhold, som nu finder Sted, for de Colonifæstereſ Bedkommende, som ønske det, og navnlig for deres Bedkommende, som boe udenfor de samlede Colonibyer, saa kan jeg paa den anden Side ikke Andet end finde det meget betænkeligt at ſtride til at gjennemføre Loven for de øvrige Colonifæstereſ Bedkommende. Jeg troer imidlertid, at paa det Stadium, hvortil Sagen nu er rykket frem, vil det ikke kunne føre til noget gunstigt Resultat at gjøre Forsøg paa at forhindre Loven fra at komme ud, eller at faae Loven saaledes omformet, at den vilde stemme med de Anſkuelser, jeg her har udtalt. Jeg har derfor ikke stillet noget Forslag i den Retning, men jeg har kun stillet nogle Endringsforslag til de enkelte Paragrapher, som gaae ud paa at

gjøre den Tilstand, som Loven skal fremkalde, mere taalelig.

Hvad det første Forslag nemlig til § 2 angaaer, da gaaer det ud paa, at Minimum af Kjøbesummen skulde nedsættes fra 50 Rbd. til 25 Rbd. Det maa jo erindres, at eftersom Loven er, saa bliver jo Kjøbesummen paa en Maade, kan man sige, eens for alle Steder, det vil sige, den bliver eens i den Forstand, at Kjøbesummen bestemmes udelukkende efter Hartkornet, uden at see hen til, om Stedet er meer eller mindre værd. For ikke at faae for smaa Summer og for ikke at vanskeliggjøre Forholdene for Administrationen, havde man sat Minimum af Kjøbesummen til 50 Rbd., i hvor lidet Hartkorn Stedet end havde, saa at ethvert Sted, som havde under en Trediedeel Td. Hartkorn, idet nemlig 150 Rbd. er sat som Kjøbesum for en fuld Td. Hartkorn, skulde betale 50 Rbd. eller en Trediedeel af Kjøbesummen for en heel Tonde. Det vil jo vistnok ikke være Tilfældet med mange Steder, at de ville være under en Trediedeel Td. Hartkorn, men for de enkelte Besiddere, hvis Jordtilliggende er under en Trediedeel Tonde, er det dog noget haardt at skulle betale 50 Rbd., naar de ellers efter den Maaleſtok, der er sat for Prisen paa Hartkornet, ikke skulde betale 50 Rbd. Man kan vel forsvare Forslaget dermed, at der for saadanne enkelte Steder eller de saakaldte Huse er bleven sat en aarlig Afgift af 2 Rbd., der er 4 pCt. Rente af 50 Rbd. som Kjøbesum, men vel at mærke er denne Afgift ikke gjort gjældende for alle Husene, og dertil kommer endeligen, at der jo ikke derfor behøves, saaledes som ogsaa det Forslag, jeg har stillet til en følgende Paragraph, viser, at finde en voblikkelig Nedsættelse Sted af den aarlige Afgift; den kan vedblive at bestaae, naar den kan betragtes som Rente og som Afdrag paa selve Capitalen. Da nu altfor smaa Summer ikke vel kunne sættes, saa har jeg foreslaaet, at Minimum kun skulde gaae ned til 25 Rbd., naar Hartkornet medførte det, det er altsaa den bestemte Deel af 150 Rbd. for en Sjettedeel Td. Hartkorn, og 25 Rbd. maa man dog, antage, at en Jordlod, hvorpaa der findes en Bygning, altid maa være værd, naar der kan gives noget for den. Forslaget